

Posudek bakalářské/magisterské diplomové práce
Posudek - Závěrečná práce - CŽV

Student: Bc. Eva CIHLÁŘOVÁ

Obor: ČJ - FJ

Název práce v českém jazyce: Překladové Varianty Apollinairova Pásma

Název práce v anglickém jazyce: Translation variations of Apollinaire's Zone

Vedoucí práce: PhDr. Josef Peterka, CSc.

Oponent práce: PhDr. Ondřej Hník, Ph.D.

Avantgardní Apollinairova básnická skladba má v české literatuře unikátní, žánrově inspirativní pozici. Počínaje kongeniálním překladem Karla Čapka se rovněž stala výzvou pro překladatele už vícero generací a dočkala se tak v češtině celkem pěti rozdílných přetlumočení, která jsou vlastně nevyhlášenou soutěží slovesné invence. I když byly jednotlivé překlady předmětem zkoumání, jejich souhrnnou analýzu a hodnocení jsme kupodivu doposud postrádali. Předložená DP Evy Cihlářové je fundovanou splátkou tohoto dluhu. Zahrnuje i relativně čerstvý překlad Petra Skarlanta, který byl publikován až v r. 2012.

Práce má racionální, velmi přehlednou strukturu. V první, teoretické kapitole se na základě již klasické studie J. Levého věnuje mj. specifickým problémům překladu francouzského verše do češtiny. Ve druhé kapitole přibližuje poetiku této skladby a překládá její doslovný překlad. Třetí, stěžejní kapitola se pak zaměřuje na komparaci překladatelských řešení, na základě důvtipně vybraných ukázek výstižně charakterizuje a hodnotí rozdíly překladatelských stylů, naznačuje jejich obecnější typologii.

E. Cihlářová ve své DP optimálním způsobem spojuje kompetence ze svých dvou studijních oborů. Rovněž zapojuje vyváženým způsobem svůj cit pro poezii s erudicí literárně teoretickou a lingvistickou, takže dokáže určit a jemně rozlišit sémanticko-estetické kvality jednotlivých překladatelských řešení, zasvěceně a přesvědčivě argumentuje. Všímá si mj. např. českých substitucí (pro odlehčenou dikci Pásma příznačných a téměř nepřeložitelných) zvukových slovních hříček, překladatelského taktizování na hraně mezi přesností a šarmem, řešení rýmů, ale i „vycpávkových slov“ a ojedinělého nepochopení originálu (v případě Sýsova překladu významného explicitu).

Nedopatřením (spíš jde o přehlednutí) se na s. 43 uvádí, že V. Černý zmiňuje Skarlantovo (správně Koptovo) řešení závěrečného dvojverší.

Předloženou práci hodnotím jako naprosto samostatný, nadstandardní výkon hodný publikování – určitě by zaujal i širší obec znalců a milovníků poezie.

Návrh hodnocení: V ý b o r n ě

V Praze dne 2. prosince 2013

Josef Peterka